

For Aaret 1882—83 vides det saaledes, at af de 1084 ugifte Kvinder, der have haft fri Kur og Pleie paa Stiftelsen, have 694 haft Ophold i Kjøbenhavn Timaanedersdagen før Fødselen, 112 udenfor Kjøbenhavn, om de øvrige 278 have derimod ingen Oplysning. Disse sidste udgjøre imidlertid med meget saa Undtagelser saadanne Kvinder, der have født i det mindste to Gange før paa Stiftelsen og to Gange (første Gang til Barnet er et Aar, anden Gang til det er $\frac{1}{2}$ Aar) modtaget Understøttelse af denne. Det er nødvendigt ganske at ubelade disse af Beregningen, men det vil vistnok skjønnes, at man ikke derved gaar Kjøbenhavn for nær.

Vægger man nu de Oplysninger, der saaledes have, til Grund for en Beregning, viser det sig, at der falder en Udgift af 59,915 Kr. 53 Ore paa Kjøbenhavn imod en Udgift af 13,105 Kr. 92 Ore paa det øvrige Land (se Bilag B. I.), medens Fordelingen i Regnskabsaaret 1883—84 endnu hyderligere er i Favn af Hovedstaden, nemlig 61,658 Kr. 48 Ore imod 9,171 Kr. 54 Ore (se Bilag B. II.). Det vil med andre Ord sige, at man under Benyttelsen af det Regnskabsmateriale, som have, kommer til det Resultat, at i de to sidste Regnskabsaar har Kjøbenhavn paa det Nærmeste nydt $5\frac{1}{2}$ Gang saa meget Godt af Stiftelsen som hele det øvrige Land, og medens Forholdet her er som $5\frac{1}{2}$ til 1, er Forholdet i Tilskudene modsat som 1 til 3, altsaa ganske omvendt.

Udvalgets Flertal har derfor troet det baade rigtigt og billigt at tage et vist Hensyn til dette abnorme Forhold ved Fordelingen af det foreslaaede forøgede Tilskud, hvorfor det har forment ved et hyderligere Tilskud til Stiftelsen passende at kunne sætte det kjøbenhavnske til det dobbelte af Statens. Man har haft saa megen mindre Betænkelse herved, som Kjøbenhavns hele Tilskud derigennem dog ikke vil overstige 30,000 Kr., medens alene Pleiehjælpen til de i Staden formentlig forsørgelsesberettigede Børn, som Stiftelsen i de to sidste Aar har udredet, nærmer sig

25,000 Kr., og der altsaa falder et forholdsvis ringe Tilskud paa de Fødendes Konto, Noget, som Udvalget paa den anden Side maa finde vel stemmende med hele Forholdets Natur, da Stiftelsen tjener som Lærestanstalt for hele Statens Fødselshjælpere (Læger og Jordemødre) og de Fødende i saa Henseende afgive et for Stiftelsen uundværligt Lærestof.

Idet man nu gaar over til den Gruppe af Betænklichkeiten, der hos Udvalgets Flertal har reist sig mod den i Lovforslaget foreslaaede Omordning af Hestestatten, skal allerførst fremhæves, at den vilde fornykke Skattens oprindelige Grundlag og forandre dens Karakter, som de Lovforslaget ledsagende Motiver vistnok fuldstændig korrekt betegne som „en Luxuskat“, idet Skatten ved Omordningen, som ogsaa samme Steds udtalt, vilde gaa over til at blive en Skat paa „Personbefordring“. At beskaffe Personbefordringen, som det Offentlige ellers igjennem Jernbane-, Ve- og Gadeanlæg med store Offre søger at lette og fremme, forekommer Flertallet i og for sig lidet rationelt.

Den foreslaaede Omordning af Hestestatten har imidlertid ogsaa et Par andre Egenheder, der vække Betænklichkeiten hos Udvalget, nemlig: dens Udvidelse og dens Forhøielse. Man erkjender, at der er Meget, der taler for den Sætning i Almindelighed, „at en gammel Skat er en god Skat“, men Forudsætningen, Betingelsen herfor er rigtignok, at Skatten bliver den gamle, at den beholder sin traditionelle Karakter og sin Tilvænthed. Denne sidste Hovedegenhed vil den imidlertid fuldstændig miste — delvis ved sin Forhøielse, men fremfor alt — ved sin Udvidelse, hvorved den i stort Omfang vil komme til at ramme Medborgere, der ikke tidligere have svaret Hestekat, den vil altsaa for dem blive en ny Skat, og det tilmed i en lidet tiltalende Skikkelse.

Et Par Indvendinger af ren praktisk Natur imod en omordnet og udvidet Hestekat bør formentlig ikke tilbageholdes. Aller-